

Nr 10 - 2009

MARTINUS
INSTITUT

Kosmos

MARTINUS KOSMOLOGI

Aage Hvolby:
"Hjälparen, den helige
Ande"

Svensk

”Hjälparen, den helige Ande”

av Aage Hvolby

I – Löftena i Johannesevangeliet

Vid styrelsemötet på Martinus Institut den 5 augusti 1975 tillkännagav Martinus, att han nu med ”säkerhet inifrån” kunde uttala att hans samlade verk skall ha namnet *Tredje Testamentet*. Bakgrunden för detta tillkännagivande var att han då fann tiden mogen för att klart markera att hans verk är en fortsättning på Nya testamentet, liksom detta är en fortsättning på Gamla testamentet.

I *Tredje testamentet* har Martinus utförligt redogjort för att det finns ett direkt samband mellan hans och Jesu mission, och att hans analyser är upp-

fyllelsen av Jesu löften om att Fadern senare skall sända ”Hjälparen, den helige Ande” till människorna. Dessa löften om hjälparens ankomst yttrade Jesus i det avskedstal till lärjungarna som han höll vid nattvardens instiftande, den så kallade ”sista nattvarden”, skärtorsdagen – strax innan han tillsammans med dem gick till Getsemane örtagård, aftenen före hans korsfästelse.

Med utgångspunkt i dessa löften i Johannesevangeliet (101) (fotnot 1) vill jag försöka att med rationellt tänkande – genom att använda den form av tänkande som Martinus betecknar som ”tankeprocessen nedifrån”(1) – påvisa

Den sista nattvarden

Leonardo da Vincis målning av ”den sista nattvarden”, där Jesus instiftade nattvarden och höll sitt avskedstal till lärjungarna. Vid denna nattvard yttrade Jesus utsagan om ”Hjälparen, den helige Ande”, som har återgivits i Johannesevangeliet. Lärjungen Johannes, den siste evangelisten, anses vara den person som sitter närmast bredvid Jesus på den högra sidan. Målningen är en väggmålning i klostret Santa Maria delle Grazie i Milano. Den är 460 × 880 cm stor. Martinus har haft en minikopia av målningen hängande på väggen i entrén till sin lägenhet.

Symbol för evangelisten Johannes

De fyra evangelisterna har varsin evangelistsymbol. Symbolen för Johannes är en örn med gloria. Det sägs om örnen att den är en symbol över fåglarnas konung, att den är i stånd att skåda jorden högt uppifrån. Och att den är det enda djur som vågar titta rakt mot solen (108).

Evangelisten Johannes med sina skrivredskap

Vid Johannes högra fot ses hans symbol, örnen.

Otaliga predikstolar är försedda med målningar av de fyra evangelisterna.

Originalen till denna målning av Johannes finns på predikstolen i Byrum kirke på Læsø.

Det äldsta bevarade dokumentet, där man kan läsa om Jesu uttalanden om "Hjälparen, den helige Ande", är "Codex Sinaiticus" ("Sinaiboken"). Denna synnerligen vackra bok är handskriven på grekiska i fyra spalter på pergament. Och det samlade verket består av ca 400 sidor och innehåller bland annat hela Nya testamentet. Boken är från mitten av 300-talet. Den hittades i Katharinaklostret vid Sinaiberget 1844, och huvuddelen blev efteråt förärad den ryske kejsaren (klostrets patron). Sedan såldes den till British Museum (British Library), där den nu finns. Enskilda delar av verket finns dock någon annanstans. Som exempel på den grekiska texten om hjälparen har här Joh 14:26 återgivits, som versen ser ut i dokumentet.

Källa: www.codexsinaiticus.org

14:26 ο δε παρακλητος πεμψει το πνα το αγιον ο πατηρ εν τω ονοματι μου · εκεινος υμας διδαξει παντα · και υπομνησει υμας παντα · α ειπον υμιν

Om begreppet "Talsmanden" ("Hjälparen" på svenska, ö a) upplyser Det Danske Bibelselskab, att "Talsmanden" är en översättning av det grekiska "Parakletos", som är det samma som det latinska "Advokat", alltså från det juridiska språket: någon som för en annans talan.

varför Tredje testamentet är identiskt med den av Jesus utlovade "Hjälparen, den helige Ande". Vi börjar med den bibelvers där Jesus sätter likhetstecken mellan begreppen "Hjälparen" och "den helige Ande":

2 – ”Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder.” (Joh 14:26)

2a – Har den helige Ande uppfattats som en person?

I nytestamentliga sammanhang är treenigheten liktydlig med att Gud är *en* i tre personer: Fadern, Sonen och den helige Ande.(105). Denna dogm godtogs

Abraham serverar en måltid för Gud och två andra män

Gud är i otaliga sammanhang avbildad som en mansperson. Ett av de mest kända exemplen handlar om Guds besök hos Abraham. Av Gamla testamentet framgår att: ”Gud vid besöket hos Abraham förkunnar att hans hustru Sara, som står i bakgrunden, skall föda dem en son (Första Moseboken 18:2 ff)” (109). Denna freskmålning som är uttryck för ”den gammaltestamentliga treenigheten” (108), har utförts av Joakim Skovgaard i Viborg Domkirke.

efter en del strid på kyrkomötet i Nicea år 325. I gammaltestamentliga sammanhang, där Jesus som ”sonen i treenigheten” inte förekommer, har ”treenighetsläran” sitt ursprung i Första Moseboken (18:1 ff), där Herren kommer till Abraham som *en* av tre män.(108)

I Bibeln är Gud på flera ställen omnämnd som en person, och det har därför i århundraden varit naturligt att avbilda honom som en gammal mansperson med stort, vitt skägg och långt vitt hår, ofta med gloria eller krona, och sittande klädd i en mantel på en tronstol eller svävande i himlarymden.

I äldre tider uppfattade man inte bara Gud och Jesus utan också den helige Ande såsom varande en mansperson. Sockenprästen N. G. Blædel – vars

Treenigheten avbildad som tre personer runt ett bord

Andrej Rubljovs ikonografiska återgivning av ”Treenigheten” i form av tre personer – Fadern, Sonen och den Helige Ande (sett från vänster). Ikonen finns i klostret Treenighetens och Sankt Sergius i Zagorsk nära Moskva. En detaljerad beskrivning av ikonerna finns på internet.

lärobok (102) kan förmodas ha varit väl känd av den präst som undervisade Martinus vid konfirmationsförberedelsen – skriver till exempel: *”Den heliga Skrift lär oss, att Gud är den treenige Guden, att hans Gudomsväsen kommer till uttryck som en trefaldig personlighet som Fader, Son och den helige Ande.”* Och vidare: *”I det vi bekände tron på treenigheten, mena vi därmed inte tre skilda krafter, egenskaper eller verksamheter i det gudomliga väsendet, utan tre olika personer i en oskiljaktig enhet i samma gudomliga väsen, varav varje enskild person är i besittning av alla gudomliga fullkomligheter.”*

I ortodox ikonografi, till exempel hos den kände ryske målaren Andrej Rubljov, är treenigheten direkt framställd som tre män som sitter tillsammans runt ett bord. Ett annat speciellt exempel finner man i en kalkmålning i

Treenigheten avbildad som en mansperson med tre huvuden

I en kalkmålning i Sölvesborg kyrka, Sverige, är treenigheten framställd som en mansperson med tre huvuden (103).

Sölvesborg kyrka i Sverige, där treenigheten är framställd som en mansperson med tre huvuden.(103)

Som ett tredje exempel kan nämnas de magiska handskrifterna, trolldomsböckerna, som på danska benämndes ”cyprianus” efter en hednisk trollkarl som blev omvänd till kristendomen och som biskop senare led martyrdöden. Dessa handskrifter, som tidigare var spridda bland så kallat ”klokt folk”, fanns också som handskriven kopia i Martinus barndomshem, och han har vid enstaka tillfällen omnämnt dem som ett slags ”sjätte Mosebok”. Många av råden i cyprianus avslutas med orden: *”I tre mäns namn; i Gud Faderns namn, i Guds Söns namn, och i Gud den helige Andes namn. Amen.”* Detta uttryck användes så ofta att det ofta var förkortat till: *”I tre mäns namn, i N.G.F.G.S.G.H.A. Amen.”* Ibland var uttrycket förkortat ända ned till symbolen ”†††”.(104)

Utöver Bibeln och Martin Luthers lilla katekes är fyra så kallade bekännelser rättesnören för kyrkans förkunelse och lära (105) (fotnot 4). I två av dessa bekännelser kan man läsa om den helige Ande uppfattad som en person. I den athansianska trosbekännelsen står bland annat: *Ty såsom vi av den kristna sanningen nödgas att bekänna varje person för sig både såsom Gud och Herre, så förhindras vi av den katolska kristna tron att nämna tre Gudar eller Herrar. En är nämligen Faderns person, en annan Sonens och åter en annan den Helige Andes.”* Senare i trosbekännelsen står: *”Men Faderns och Sonens och den Helige Andes gudom är en enda, lika i ära och lika i evigt majestät.”*

Också i den augsburgska bekännelsen omtalas den helige Ande som en person, till exempel i bekännelsens ”Artikel 1” med orden: *”Våra kyrkor lära endrättigt, att Niceamötets beslut*

**Treenigheten
avbildad som en
mansperson med
tre huvuden**

Sådana framställningar av treenigheten förbjöds av påven Urban VIII (108).

**Treklöverblad som
symboler för gudo-
mens tre personer**

Gud (liksidig triangel med ett öga), Jesus Kristus (fisk) samt den helige Ande (nedfarande duva) (108).

**Den helige Ande
avbildad som en
"nedfarande" duva**

I kyrkliga sammanhang avbildas den helige Ande ofta som en "nedfarande duva" med korsgloria. Bakgrunden till detta är att den helige ande dalade ned över Jesus i form av en duva vid hans dop i Jordanfloden. (t ex Luk 3:22) (108).

om gudomsväsendets enhet och de tre personerna är sant och att det oryggligt skall tros." Senare i samma artikel kan man läsa: "Likväl finnas tre personer med samma väsende och samma makt, som av evighet äro till jämte varandra, Fadern, Sonen och den helige Ande."

Även på senare tid uppfattas den helige ande i många sammanhang såsom varande en person. I många böcker och på internet kan man läsa om olika religiösa kretsars uppfattning om den helige Ande. Man kan till exempel läsa att Hans P. Pedersen, präst och författare till boken "2000 år med Helligånden", berättar att "den helige Ande är en person i treenigheten. Den beskriv-

ningen får vi flera gånger både i Gamla och Nya Testamentet, där vi också kan läsa oss till att den helige Ande har visdom, förstånd, intellekt, känslor och en självständig vilja". Också Niels Henrik Gregersen, professor vid Afdeling for Systematisk Teologi på Köpenhamns Universitet, pekar på att den helige Ande är en person likställd med Jesus och Gud.

I de flesta sammanhang är den helige ande avbildad som en duva. Just för att symbolisera den helige ande bör duvan vara avbildad i form av en "nedfarande" duva med korsgloria. Duvan har nämligen kopplats samman med den helige ande i de fyra evangeliernas beskrivning av Jesu dop. I Luk 3:22 kan man alltså läsa om Jesu dop "... och den helige Ande sänkte sig ned över honom i lekamlig skepnad såsom en duva." – "I den romersk-katolska kyrkan får den helige Ande i treenighetsframställningar endast framställas som en duva (efter år 1745)".(108)

2b – Är "Hjälparen, den helige Ande" en person?

Det låter inte omedelbart sannolikt att "den helige Ande" skulle vara en fysisk person. Det låter heller inte sannolikt att en fysisk person skulle vara hos mänskligheten evinnerligen, i evig tid, utan att någonsin åldras (jfr st 3a). Martinus skriver ju också helt klart att den helige Ande inte är en person. På talrika ställen skriver han att den helige Ande är helig kunskap, heligt medvetande, heliga tankar, den absoluta sanningen, alltså Guds medvetande. Av samma orsak har han hela sitt jordeliv konsekvent hållit fast vid att han inte ville bli dyrkad som person. "Jag låter mig icke frestas", sade han. Han sade det också med orden: "Jag kan säga med fullständig myndighet att *Tredje testamentet* är 'Hjälparen, den helige Ande'. Det är inte jag som är hjälparen.

'Den helige Ande' har visats genom mig." Ett annat uttryck för att Martinus inte ville bli dyrkad som person var att han sade, att när hans verk skulle komma ut på ett offentligt förlag "har Gud den planen, att jag kan försvinna".

Att den helige Ande inte är en person tar sig också uttryck i att Martinus om sitt eget medvetande kan skriva: "Och det är detta, som till exempel betingar att jag kan manifesteras det högsta kosmiska vetandet. Mitt medvetande har nått ett stadium, där det har utvecklats till att kunna ta emot, uppleva och återmanifestera 'den helige Ande'."(2) (fotnot 2).

Att den helige ande inte är en person har Martinus också gett tydligt uttryck för i sin förklaring av sakens flagga (symbol 42). Då han år 1936 för första gången hissade flaggan i Martinus Cen-

ter var det på pingstdagen, "den helige andes minnesdag". Om flaggan skrev han att den var "livets största symbol" – "ett yttre synligt uttryck för det allra högsta tankeklimatet" – "den helige andes symbol, den matematiska formeln för den gudomliga världsplanen, uttrycket för den evigt fullkomliga världsbilden." Han avslutade sin beskrivning av flaggans struktur med orden: "Flaggan framträder således som symbol för hela världsalltet och utgör därmed i sin struktur den allra högsta formeln för allt vad som är till, för allt som har varit, och för allt som skall komma. Allt är således uttryckt i denna enda bild, som därför rättmätigt endast kan vara Gudomens, visdomens och kärlekens symbol eller kännetecknen för 'den helige Ande'."(51)

3 – "och jag skall bedja Fadern, och han skall giva eder en annan Hjälpare, som för alltid skall vara hos eder." (Joh 14:16)

© Martinus Idealfond 1994

Reg. 42

Symbol 42. Flaggans struktur

Martinus skrev år 1936 om sakens flagga: "Flaggan är ett yttre synligt uttryck för det allra högsta tankeklimatet, det är den helige andes symbol, den matematiska formeln för den gudomliga världsplanen, uttrycket för den evigt fullkomliga världsbilden."(51).

Tredje testamentet är en beskrivning av den evigt fullkomliga världsbilden, vilket Martinus bland annat har tillkännagivit genom att ge sina så kallade symbolböcker den gemensamma titeln: Den eviga världsbilden. Sakens flagga kan därför nu betraktas som en symbol för Tredje testamentet – och måste därför också vara en symbol för "Hjälparen, den helige Ande".

3a – Ska Hjälparen vara hos mänskligheten för alltid?

Om den heliga kunskapen, som Martinus också benämnde "den helige ande i renkultur", ska vara hos mänskligheten i evig tid, låter det inte riktigt att det ska vara i form av en persons muntliga tradering med därav följande förvanskningar under tidens lopp. Martinus uttalar ju också klart att det ska vara i form av en skriftligt nedtecknad världsbild. Han skriver alltså: "Vad är 'Hjälparen, den helige Ande'? – Det är absolut inte en person, en ny Kristus, som skulle komma och vara ett mellanled mellan Gudomen och människorna. Denna 'sanningens ande' är alltså ett avslöjande av världssanningen. Den är en vetenskap om världsalltet och därmed om Gud. Den måste vara en nedskrivning av världsalltsmysteriets

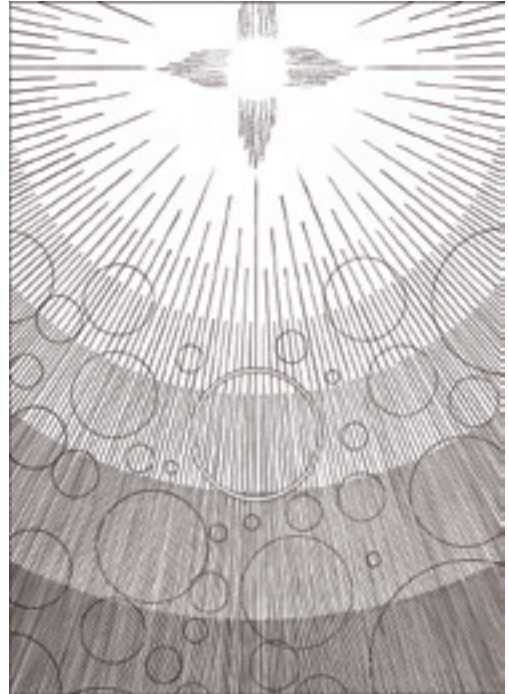
Huvudverket i Tredje Testamentet

Martinus redogjorde redan i Kosmos 1933 (nr 2) i en symbol för vad Livets Bog i sin färdiga form skulle komma att innehålla. Livets Bog 1 utkom 1932. Sista bandet av verket, Livets Bog 7, utkom 1960 (10).

lösning. Det är alltså 'en bok' som människorna kan läsa i, liksom de kan läsa i Bibeln."(3) Att "hjälparen, den helige ande" är en bok framgår också av att Martinus betecknar studiet av andlig vetenskap som "ingenting mindre än studiet av 'den helige ande'."(47)

Att Martinus analyser ska vara hos mänskligheten i evig tid framgår av många utsagor från hans sida. Otaliga gånger har han uttalat att analyserna har skrivits som hjälp för framtidens mänsklighet, och att de kommer att bli fundamentet för mänsklighetens utveckling fram till "människan som Guds avbild".(4)

I framtidens samhälle kommer jordens alla människor att ta emot undervisning i analyserna. Martinus skriver till exempel att "... kosmiska analyser. [...] Dessa kommer att bli framtidens vägledning för alla jordens människor."(5) Skolor i analyserna "skall komma att avlösa de gängse kyrkorna och tempel för religiös kult."(6) "Samtidigt som detta verkliga förhållande blir till officiellt erkänd vetenskap på samma sätt som kunskapen om de materiella ämnenas speciella reaktioner" [...] "Man skall då på snabbast möjliga sätt vidtaga alla tänkbara materiella och psykiska åtgärder som kan bringa denna frälsande eller befriande vetenskap till

© Martinus Idealfond 1963

Reg. 1

Symbol 1. Guds ande över vattnet

"Dubbelcirkeln symboliserar jordklotet och dess mänsklighet. Vi ser att den är i beröring med tre världsimpulser, en nedtill som håller på att försvinna från dess område. Därför ser vi en som ännu nästan helt behärskar eller utfyller jordens område. Uptill ser vi en impuls som börjar få inbrott i detta område. Av dessa impulser symboliserar den förstnämnda de primitiva människornas medvetandeliv eller andliga liv, medan nästa symboliserar den världsimpuls från vilken buddismen, kristendomen och islam har utgått. I 'Livets Bog' betecknas denna impuls som 'den gamla världsimpulsen', medan den tredje världsimpulsen i samma bok har beteckningen 'den nya världsimpulsen'. Denna impuls kommer efter hand att göra religionerna och trosformerna överflödiga, eftersom den kommer att klargöra den religiösa eller verkliga sidan av livet som absolut vetenskap. Den kommer att avslöja livsmysteriets lösning som faktum för jordens människor och visa att 'Guds ande över vattnet' är en evig Gudoms allomfattande välsignelse, i vilken vi lever, rör oss och är till." (Den eviga världsbilden 1, st 1.3) (Symbolen förklarades först i Livets Bog 1, st 66–68).

© Martinus Idealfond 1963

Reg. 2

Symbol 2. Världsåterlösningsprincipen

”Trappformationen mitt på symbolen symboliserar de jordiska människornas utvecklingsstadier eller utvecklingssteg från ’djur’ till ’människa’. [...]”

Strålarna som utgår från stjärnan ned över trappformationen symboliserar Guds ande i form av världsreligionerna och därmed världsåterlösningsprincipen. – Att det endast är tre strålar betyder inte att det endast är tre världsreligioner, tvärtom. De skall nämligen betyda att det finns många religioner.

Nedersta delen av dessa strålar är orange-färgad, vilket betyder att religionerna här stimulerar den djuriska eller dräpande principen i människorna. Gudsdyrkan blir därför här mer eller mindre inhuman eller

’hednisk’. De gula fälten av strålarna symboliserar att här på dessa steg har människorna vuxit fram till de humana religionerna, till vilka kristendomen hör.

Att strålarna längst upp är vita och går ihop med ljusfiguren eller stjärnan, vilken som sagt symboliserar Gudomen, betyder att här har världens alla religioner avlösts av kosmisk vetenskap. Kosmisk vetenskap kan endast utgöra den absoluta sanningen, som är själva livsmysteriets lösning. Och denna kan endast vara lika för alla.

På det översta steget har människans nästakärleksförmåga och den härav följande intuitionsförmågan blivit så utvecklad, att ifrågavarande väsen därigenom blir medvetet i Guds medvetande eller den så kallade ’heliga anden’. Väsendet blir här till ’människan som Guds avbild och honom lik’, vilket i sin tur betyder den totalt fullkomliga människan. Det är här som hon själv blir vägen, sanningen och livet.”

(Den eviga världsbilden 1, st 2.4)

Om steget längst upp har Martinus också skrivit: ”Denna överföring av kosmisk eller andlig vetenskap till mänskligheten blir världsåterlösningsens sista stora hjälpsats” (9). – ”Efter Tredje testamentet behöver ingen människa längre andras vägledning” (8).

allas kännedom, så att den blir till allas egendom på samma sätt som man nu genom skolor och andra läroanstalter söker sätta allmänheten i stånd att läsa, skriva och räkna och gör det möjligt för dem att bli medarbetare i allt materiellt, tekniskt och kemiskt skapande. Man kommer då till insikt om att det är minst lika viktigt att ge allmänheten insikter om själsligt vetande och kunskande och därmed i det fullkomliga tänkandet och handlandet, som det är att bibringa denna allmänhet materiellt hantverksmässigt, vetenskapligt och konstnärligt kunnande.”(35)

Att hans analyser ska vara hos mänskligheten i evig tid har han också uttryckt på så sätt, att de innehåller tillräcklig inspiration och vägledning

för alla jordmänniskors utveckling fram till kosmiskt medvetande. Han skriver således: ”Dessa analyser utgör inte svar på allt som det överhuvud taget kan frågas om, när det gäller kosmiska upplysningar, men de utgör ett absolut fullgiltigt och mer än tillräckligt material för att framstå som den absolut ofelbara och enda vägen ut ur mörkret ...”. – ”Att leda människan fram till självupplevelse av den verkliga och eviga sanningen är således de kosmiska analysernas absoluta mission.”(7) Om nutidens krav på logik och vetenskaplighet skriver han: ”Är det inte just detta krav som nu skapar den andliga vetenskapen, vilken därför måste bli ett tredje och sista testamente? Efter detta testamente behöver ingen människa längre någon annans

vägledning.”(8) – ”Denna överföring av kosmisk eller andlig vetenskap till mänskligheten blir världsåterlösningens sista stora hjälpinsats.”(9) Bland Martinus muntliga utsagor kan nämnas, att det är första gången i jordens historia som den andliga vetenskapen är förd fullständigt ajour. Det kommer inte någon fortsättning. Ingen kommande världsåterlösare ska fortsätta hans verk. Det kommer inget högre!

Om sin mission har Martinus dessutom sagt att kunskapshavet, som han också betecknar ”den gudomliga visdomsoceanen” – samhället av alla allvetande och fullkomliga väsen, samhället av alla väsen med kosmiskt medvetande – ”inte sänder någon för vilken missionen misslyckas”. Han har uttalat att han var den ende på jordklotet med kosmiskt medvetande. Från första stund har han haft överblick över och kunnat tillkännage vad hans huvudverk *Livets Bog* efter hand skulle komma att omfatta.(10)

Vi ska på nytt koncentrera oss på ordaldyelsen av den först återgivna bibelversen:

4 – ”Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder.” (Joh 14:26)

4a – Har Fadern sänt *Tredje testamentet* i Jesu namn?

Martinus har i många sammanhang gett uttryck för att han är sänd av ”Fadern i Jesu namn” i den meningen att hans mission är en fortsättning av Jesus arbete, ett ämne som fördjupas i omnämmandet av Joh 16:14 (st 8a), Joh 14:17 (st 10a) och Joh 16:7 (st 11a). Att han är sänd ”i Jesu namn” framgår också med all önskvärd tydlighet av de otaliga ställen där namnen ”Jesus” och

”Kristus” uppträder i *Tredje testamentet*.

Att Hjälparen är sänd av Fadern framgår till exempel av att Martinus i ”Efterskrift” till *Livets Bog*, som är det första han skrev (4), och där han talar om sig själv som ”gudasonen”, som här på flera sätt tackar Fadern för att han tilldelats sin mission, bland annat med orden: ”*Allt som jag vet, har du själv personligen sagt till mig. Men då allt som du har sagt till mig är identiskt med allt mitt vetande, och då mitt vetande återigen blott kan existera som den utlösande grunden för alla mina manifestationer, så blir dessa mina manifestationer i verkligheten identiska med dina manifestationer, och mina tankar är således dina tankar, mina vägar dina vägar, och min vilja din vilja. Allt jag har av medvetande och kunskap har du själv personligen givit mig. Men därigenom har du yppat för mig eller låtit mig genom självupplevelse erfa att du anförtrött mig att, inför allt som kommer inom mina manifestationers räckvidd, vara din röst, din stämma eller ditt tal.*”

4b – Lär *Tredje testamentet* oss allting?

Martinus världsbild omfattar allting i den meningen att ingenting är utanför. Att ingenting är utanför framgår av att det innehåller en detaljerad beskrivning och analys av bland annat:

- världsaltets fysiska och andliga struktur
- alla levande väsens treeniga struktur och individuella identitet
- alla grundläggande andliga lagar, principer och samband
- alla grundenergier och livssubstanser
- mörkrets och ljusets mission
- evigheten och oändligheten
- den eviga utvecklingen genom olika tillvarozoner i ständigt högre och högre spiraler

Martinus första skriftliga omnämnande av "Hjälparen, den helige Ande"

"Jag har mottagit den utlovade hjälparen: 'Den helige ande'. Den 'lära' mig allt och 'påminner' mig om allt. Och det skall vara varje läsare av mina böcker ett tecken på att detta mitt uttalande är absolut sanning, att han eller hon aldrig någonstans i 'Livets Bog' eller i mina övriga manifestationer kommer att kunna hitta något, som inte visar att världsalltet är baserat på kärlek, och att de gudomliga orden 'allt är mycket gott' är absolut verklighet."

"Tolkning av *Livets Bog: Företalet*", *Artikelsamling I*, st 7.16 (från *Kosmos* 1933, nr 5, s 7)

- vägen till "det fullkomliga människo-riket"

Det är också relevant att notera att Martinus kallar det kosmiska medvetandet för "*alltöverskådlighetsförmågan*". Med denna förmåga får man obegränsad tillgång till det han kallar "*den gudomliga visdomsoceanen*" eller "*världsalltets kosmiska medvetandeplan*", som i själva verket är detsamma som "den helige ande" eller "Guds medvetande". Med ett sådant herradöme över intuitionsförmågan och den därtill svarande grundenergin, intuitionsenergin, som är den enda alltgenomträngande grundenergin, stöter man inte längre på kunskapsmässiga gränser. Man har helt enkelt obehindrad tillgång till den sfär som den högsta gudomliga visdomen utgör.(107)

4c – Påminner *Tredje testamentet* oss om "alla ting, som Jesus har sagt oss"?

I dag kallar vi "alla ting, som Jesus har sagt oss" för bibelcitater. Martinus har använt dem otaliga gånger, närmast överallt i sina verk.(106) (fotnot 3). Han har faktiskt använt bibelcitater i alla sina böcker och i alla sina föredrag, och där förklarat över 500 olika bibelverser,

ca 140 från Gamla testamentet och ca 375 från Nya testamentet. De citerade bibelverserna härrör huvudsakligen från de två första Moseböckerna samt de fyra nytestamentliga evangelierna. I några böcker har det återgivits särskilt många bibelverser, till exempel ca 125 i boken *Logik* och ca 43 i *Kring min missions födelse*. På enstaka ställen har Martinus upp till 50 textrader i följd enbart bestående av en lång rad bibelcitater, som han har underbyggt på ett samlat sätt.(11) I flera böcker har han omnämnt många bibelverser mycket tidigt i boken, till exempel i inledningen till *Logik*. Nämnas kan också *Kring min missions födelse*, där det redan i kapitel 1 återges tolv olika bibelverser. Tilläggas kan att Martinus vid nästan alla frågestunder, styrelsemöten och medarbetarmöten har gett åhörarna miniföredrag som praktiskt taget alltid har innehållit återgivning av åtskilliga bibelverser.

Till detta kommer här att åtskilliga symboler, symboldetaljer, andliga principer, artikelrubriker och föredragstitlar har bibliska beteckningar, och att de väsentligaste bibliska händelserna har beskrivits i separata artiklar.

De bibelverser som Martinus har återgett, är huvudsakligen de som han lärde sig utantill i bibelhistoria i skolan och hos prästen vid konfirmationsförberedelsen, där såväl läraren som den "indremissionske" prästen krävde att eleverna lärde sig en mängd citat utan till. Redan i sin barndom skaffade sig Martinus alltså en omfattande överblick över stora delar av Bibelns innehåll, samt en ingående kännedom om den dåvarande språkliga formuleringen av en lång rad bibelcitater. Sedan barndomen har han endast läst "här och var" i Bibeln.

Martinus betecknar bibelcitaten som tankar som kommer på tvären. Han kombinerar, splittrar upp, förlänger och förkortar dem på ett sätt så att han så

bra som möjligt kan förklara dem som eviga sanningar.(106)

Som avrundning bör anföras att Martinus förklaring av ”alla ting, Jesus har sagt oss” inte bara gäller Jesu ord utan också hans sätt att vara och hans gärningar.

5 – ”Dock, när Hjälparen kommer, som jag skall sända eder ifrån Fadern, sanningens Ande, som utgår ifrån Fadern, då skall han vittna om mig.” (Joh 15:26)

5a – Är Tredje testamentet ”sänt ifrån Fadern och lik sanningens ande, som utgår från Fadern”?

Som nämnt på flera ställen i verket är Tredje testamentet identiskt med den helige ande som är identiskt med Guds medvetande, och måste alltså vara sänt från Fadern. Utöver det vill jag här inskränka mig till att hänvisa till ”Efterskrift” till *Livets Bog*, bland annat det citat som återges i Joh 14:26 (st 4a). Fördjupande kommentarer kommer vid omnämmandet av Joh 16:13 (st 7c).

Att Tredje testamentet är lik ”sanningens ande” kommer att gås igenom i Joh 16:13 (st 7a).

5b – Vittnar Tredje testamentet om Jesus?

På talrika ställen i sina verk vittnar Martinus om Jesus genom att ingående förklara hans utsaga och sätt att vara – samt genom att beteckna sina analyser såsom varande en direkt fortsättning av Jesu berättelser och lära (4, 17, 29, 37). Detta ämne fördjupas i Joh 16:14 (st 8a).

6 – ”Jag hade ännu mycket att säga eder, men I kunnen icke nu bära det.” (Joh 16:12)

6a – Hade Jesus kunskap, som dåtidens människor inte kunde förstå?

Martinus har klart gett uttryck för att Jesus hade ett obegränsat vetande om de andliga realiteterna, som hans omgivning inte kunde förstå bland annat därför att man den gången inte hade ingående kunskap om natur, teknik och vetenskap – alltsammans en form av kunskap där logiskt tänkande är nödvändigt. På Jesu tid var människornas medvetande mycket instinktbaserat och människorna kunde i allmänhet varken läsa eller skriva. Martinus skriver till exempel: ”*Vad visste den primitiva människan om alla de företeelser eller tankeområden, som i dag förekommer i full blom i den moderna människans mentalitet? Vad kände den primitiva allmogen till om geografi, astronomi, historia, litteratur och konst, om jordklotets struktur, om räkning, skrivande, foto, film, radio, tv eller allt annat som mer eller mindre blir inpräntat i varje barn och ung människa av i dag som livsviktiga fack och hantverk?*”(12)

Jesus kände till de kosmiska analyserna, men eftersom hans åhörare inte

Martinus sista skriftliga omnämmande av ”Hjälparen, den helige Ande”

Från ”Prolog: Tredje Testamentet – Hjälparen, den helige ande”

”Vad är ’hjälparen, den helige ande’? Det är absolut inte en person, en ny Kristus som skall komma och vara ett mellanled mellan Gudomen och människorna. Denna ’sanningens ande’ är alltså ett avslöjande av världssanningen. Den är en vetenskap om världssalltet och därmed om Gud. Den måste vara en nedskrivning av världssalltsmysteriets lösning. Det är alltså ’en bok’ som människorna kan läsa i, på samma sätt som de kan läsa i Bibeln.”

Den Intellektualiserade Kristendom, st 6

Martinus sista skriftliga omnämning av "Hjälparen, den helige Ande"

Från avsnittet: "Mörkret, som skall ske samtidigt med 'Kristi återkomst'. Hjälparen, den helige ande som Tredje Testamentet.

Vi har redan berört att 'Kristi återkomst' inte är själva Kristus, utan 'hjälparen, den helige ande' som återigen är lösningen på Kristusmysteriet. Är då kristendomen ett mysterium för människorna? – Ja! Kristendomens sanna och verkliga historia är fram till nu en olöst gåta för människorna. Det är i själva verket endast en mycket liten del av kristendomen som har förkunnats för mänskligheten, och den var inte utformad som ett faktum eller en vetenskap. Människorna hade endast instinktiva aningar om högre makters eller Guds existens. De hade varken utvecklat human känsla, intelligens eller intuition i en sådan grad att de kunde ta emot livets högsta sanning i intellektuell form eller uttryck. Därför måste Kristus nöja sig med att tala om de högsta av livets sanningar i vägledande dogmatiska uttryck, symboler eller liknelser som människorna med sin instinkt kunde fatta och därmed 'tro' på. Men Guds skapelse av 'människan som sin avbild' var inte bara något som människorna skulle fortsätta att 'tro' på. Det skulle bli till vaken dagsmedveten kunskap eller faktum för varje människa. Det var detta gudomliga äventyr som var det 'mycket', som Kristus hade att säga, men som det inte kunde talas intellektuellt om till människorna på den tiden. Det skall därför här manifesteras eller uppenbaras som 'hjälparen, den helige ande', 'tillvarons Tredje Testamente'."

Den Intellektualiserade Kristendom, st 8

kunde förstå intellektuella förklaringar måste han tala till dem på barnspråk, i liknelser och symbolik. Om honom skrivs så här i Bibeln: "I många sådana liknelser förkunnade han ordet för dem, efter deras förmåga att fatta det; men utan liknelse talade han icke till dem.

Men för sina lärjungar uttydde han allt, när de voro allena."(Mark 4:33)
Jesus använde själv orden: "Därför talar jag till dem i liknelser, eftersom de med seende ögon intet se, och med hörande öron intet höra, och intet heller förstå."(Matt 13:13)

Om ljusets återlösare skriver Martinus att deras "ord och ideal strålar mot oss från 'Bibeln' och andra heliga böcker som eviga uttalanden, odödliga ord, avpassade för den fåkunnige och samtidigt avslöjande den högsta sanningen för den vise som själv blivit 'ett med vägen, sanningen och livet.'"(13)

Martinus förklarar för oss att Bibeln innehåller stora facit, odödliga ord, eviga sanningar, utlagda visdomsdepåer – och levande ockulta berättelser om de händelser som i våra dagar äger rum. Den avslöjar lösningen på andliga problem. Han skriver: "Bibeln rymmer i sig meningar, som är världens största analyser, uttryck för högsta vetande eller vetenskap, och har därigenom hittills varit världens största moraliska verk."(14) jfr också (15). Om Nya testamentet skriver han bland annat: "Och är det inte samma fortgående utveckling som är orsaken till att inte heller detta nya testamente längre är till fyllest, utan kräver en vetenskaplig förklaring i stället för den tidigare dogmatiska eller diktatoriska utläggningen?"(8)

Martinus är utvald för att bibringa oss de kosmiska analyserna, för att han har förmåga att kunna ge mänskligheten de högintellektuella förklaringarna, och för att människornas utveckling sedan Jesu tid har gjort dem långt mer mottagliga för sådana analyser. Många människor är nu mottagliga för logiska analyser. De har stor kunskap om natur, teknik och vetenskap – en kunskap som var helt otänkbar på Jesu tid. Martinus kan därför skriva om naturvetenskapliga fackområden såsom kemi, fysik, astronomi, matematik och läkarvetenskap. Han skriver

”Vi ser t. ex. hur litet människorna har förstått av Jesu Kristi stora facituttalanden. Han var därför redan på sin tid klar över detta och visste att nästa steg i världsåterlösningens utvecklande av hjälp till människorna måste vänta tills de hade genomgått domedagens lidanden och här fått sitt medvetande, sina intellektuella och humana gåvor mer utvecklade. Och då måste världsåterlösningen bli – inte postulat eller dogmer – utan i stället ren, kosmisk vetenskap, alltså en fundamental intellektuell underbyggnad av de kosmiska faciten i sammanhängande tankekedjor, kontrollerbara genom utvecklat humant och intellektuellt tänkande. *Det är denna vetenskap som han uttrycker som ’Hjälparen, den heliga anden’.* Denna överföring av kosmisk eller andlig vetenskap till mänskligheten blir världsåterlösningens sista stora hjälpinsats. Genom denna vetenskap blir mänskligheten färdig i Gudomens skapelse. Genom den blir den jordiska människan efter hand till ’människan som Guds avbild och honom lik.’”

Den eviga världsbilden 1, st 2.3

om specifika naturvetenskapliga ämnen – om vintergatsystem, vintergator, solar och planeter – om växter, djur och människor – och om organ, celler, molekyler, atomer och elektroner. Om den tekniska utvecklingen nämner han bland annat skyskrapor, hissar, generatorer, elektriskt ljus, flyg, bilar, fartyg, järnvägar, radio, telefon, telegraf, radar, röntgen, fotoceller, film och tv. Han nämner också utvecklingen av krigsvapen såsom tanks, kanoner, handgranater, revolverar, maskingevär, giftgas, atom- och vätebomber. Från den senaste vetenskapliga utvecklingen nämner han elektroniska räknemaskiner, robotar, kromosomer och gener. Alltsammans ämnen som ingen hade konkret kunskap om på Jesu tid.

Ett nedtecknande av världsalltsmysteriets lösning ”*kan inte undgå att*

innehålla det ’mycket’ som Kristus hade att berätta för mänskligheten, men som Gud ville ge mänskligheten senare.”(3) Martinus kan därför nu skriva att: ”... innebär den orubbliga förlängningen och utvidgningen av världsåterlösarens kosmiska klarsyn, vilken han inte kunde delge sin samtid utan måste förlägga till senare tider.”(17) (jfr st 8a).

7 – ”Men när han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala; och han skall förkunna för eder vad komma skall.” (Joh 16:13)

7a – Vägleder *Tredje testamentet* oss till hela sanningen?

Om begreppet ”sanningens ande” i bibelversen skriver Martinus bland annat: ”*Denne ’sanningens ande’ är alltså ett avslöjande av världssanningen. Den är en vetenskap om världsalltet och därmed om Gud.*”(3) Att detta ämnesområde är essensen i hans andliga vetenskap formulerar han också genom att skriva, att eftersom Hjälparen är identisk med den helige ande, heligt medvetande, heliga tankar och helig kunskap kan den ”... *blott existera som identiskt med den absoluta sanningen om själva Gudomen, universum och de levande väsendena. Och en sådan sanningssuppenbarelse eller manifestation kan inte vara något annat än den absoluta andliga vetenskapen.*”(23)

Att världsbilden är lika med sanningen har Martinus redogjort för på många ställen i sina verk, bland annat i alla band av *Livets Bog*. Det kan hänvisas särskilt till företalet – samt några av de allra sista numrerade styckena i sista bandet av *Livets Bog*.(18) Även artikeln ”Vad är sanning?” bör framhållas.(19)

Martinus kriterier för om en världsbild är sanning är svårt att värdera med ett jordmänniskt medvetande. Väsentligt för analysernas identitet med sanningen är till exempel att de visar evigheten och oändligheten – och att allkärlek är universums grundton och lika med logik. Martinus formulerar det också på det sättet, att den verkliga sanningen är detsamma som den heliga kunskapen om livets tal, dvs den kosmiskt medvetnes upplevelse av omgivningen, av naturen, av medväsendena, av universum och av Gudomen. Det är det sätt på vilket Fadern upplyser genom den helige ande.

I sitt verk uttalar Martinus sig på många olika sätt om insikten i analyserna såsom varande sanning. Exempelvis skriver han: *”Den som själv är sanning kan se sanningen, var den än visar sig utanför honom själv. Det är denna princip som gör Kristi ord till vetenskaplig verklighet, när han bland annat säger till Pilatus: ”Var och en som är av sanningen, han hör min röst.”* (Joh 18:37) (34)

Att analyserna är identiska med den eviga sanningen har Martinus redogjort för redan år 1934 i ett avsnitt med följande rubrik: *”Garantin för mina kosmiska analysers identitet med den eviga sanningen.”* I detta avsnitt skriver han till sist: *”Som ytterligare garanti för mitt arbetes identitet med sanningen kan framföras, att det för dem, som har förmåga och lust att studera det, blir en matematisk utredning av varje tings uppgående i den gudomliga, allomfattande världsplanen som ett utlösande moment för ett orubbligt intelligensmässigt, kärleksframbringande syfte, vilket återigen, för den utvecklade andlige forskaren, är kulminationen av den högsta garanti, på vilken en världsuppfattnings identitet med sanningen eller verkligheten kan baseras, och att en vilken som helst världsuppfattning, som avviker härifrån, i motsvarande grad*

bevisligen är identisk med ett falsarium.” (20)

Om insikten i analyserna som identiska med sanningen säger Martinus klart, att först när man är så högt utvecklad i känsla, intelligens, intuition och nästakärlek att man besitter kosmiskt medvetande, kan man inse att hans världsbild är hela sanningen om livet (19, 21) – och då först förstår man till fullo att ”allt är mycket gott”, när man ser det i ljuset av vad det kommer ifrån, och vad det ska bli till. Om man kunde uppleva hela sanningen innan man var fullt utvecklad i kärleksförmåga, skulle man kunna *”missbruka denna kunskap genom att utifrån densamma skapa sig försvar för egoistiska eller kärlekslösa handlingar.”* (22)

Martinus analyser innehåller så storslagna och vittomspännande perspektiv och scenarier att vi inte har någon möjlighet att med rationellt tänkande, genom ”tankeprocessen nedifrån”, inse att världsbilden är identisk med hela sanningen. Martinus skriver ju också mycket direkt att: *”Ett väsen som inte har denna utvecklade nästakärlek och den därigenom framkallade intuitionen är helt avskuren från möjligheten att bedöma de kosmiska analysernas identitet med den verkliga, orubbliga sanningen, alldeles som en primitiv människa med mycket liten intelligens inte kan bedöma den moderna vetenskapens stora och underbara analyser av materiens eller ämnenas strukturer och reaktioner.”* (21, 107)

Sagt på ett annat sätt: Analyserna är inte tids- och rumsdimensionella, och kan därför inte förstås enbart med tids- och rumsdimensionell forskning. De kan inte bekräftas genom experiment. Det vi kan göra med ”tankeprocessen nedifrån”, är att överväga och undersöka om världsbilden omfattar allting, om den är konsistent, om den är en logiskt sammanhängande helhet, om den innehåller själv motsägande analyser,

och om den innehåller analyser som är i strid med våra egna erfarenheter och föreliggande naturvetenskaplig kunskap. Om ingen av dessa förhållanden tyder på motsatt riktning kan vi anse det för sannolikt att också den delen av världsbilden som vi inte har förmågor att genomskåda, är hela sanningen om livet. Och detta prov skulle världsbilden lätt kunna bestå.

Om nämnda förhållande har Martinus bland annat uttalat: *"Man kommer inte att kunna finna motsättningar i mina analyser ..."*. – *"Än idag finns det inte någon, som skulle kunna kullkasta mina analyser, de står orubbligt. Om man försöker rucka på en analys, så kommer man att krångla till det, så att man inte kan få någon mening i tillvaron."*(4)

7b – Talar Tredje testamentet inte av sig själv?

Att "sanningens ande ...inte talar av sig själv" kan förstås helt enkelt genom att analyserna är Martinus förklaring av eviga principer, eviga fakta, eviga sanningar, eviga realiteter.(44) De är inte något han har hittat på genom att filosofera fram och tillbaka över ämnen.

Om detta ämne kan också sägas att Jesus och Martinus öser ur samma kunskapskälla. Det framgår bland annat av att Jesus har talat om den kommande hjälparen (Joh 16:13; st 7) på samma sätt som han har talat om sig själv, nämligen med orden: *"Ty jag har inte talat av mig själv; men Fadern, som sände mig, han har gett mig befallning om vad jag skall säga, och vad jag skall tala."*(Joh 12:49)

7c – Talar Tredje testamentet om det, som Martinus hör?

När Martinus berättar för oss vad han ser i sina visioner, är det inte en syn med hans fysiska ögon. När han förklarar symbolen "Guds ande över vattnen"

för oss använder han många gånger uttrycket "jag såg", till exempel om moralen och livet på såväl mer utvecklade som mindre utvecklade klot. Det är här fråga om en inre syn. När han beskriver förhållandena i det kommande "internationella världsriket" på jordklotet (25), som han betecknar som "slutkulturen på det fysiska planet", är det inte ett resultat av filosoferande över ämnet. "Jag kan se det", sade han. När han förklarar för oss verkan av hans upplevelse av det gyllene elddopet sker det likaledes upprepade gånger med uttrycket: "jag såg". Att det här inte är fråga om syn genom bruk av sina fysiska ögon framgår ju också av att hans vita och gyllene elldop just uppstod medan han mediterade med bindel för ögonen.(4, 26) Efter elddopet *"började jag liksom kunna skåda in i själva evighet."*(22)

Och motsvarande måste gälla när det är fråga om att han som kosmiskt medveten hör. Det är inte fråga om ljudintryck med det fysiska örat. Det är fråga om *"en ljudlös himmelsk röst"*, som vibrerar in i den invigdes inre.(46) Det är alltså inte fråga om att Martinus i sin återgivning av Faderns långa tal till honom och oss (28) hör ett tal på danska med sina fysiska öron. Martinus betecknar Faderns tal som en *"överjordisk tankemanifestation och medvetandeöverföring"*. Han inleder återgivningen av Faderns tal i "livstemplets allra heligaste" med följande ord: *"Här i samsamsmältningen av vår mentalitet och vår allsmäktige Faders mentalitet har vi nått den direkta upplevelsen av hans uppenbarelse."* I fortsättningen skriver Martinus bland annat: *"I sanning, här i livstemplets allra heligaste är vi ett med den evige Fadern". Allting lyser i guld, guld och åter guld. – Och i denna ljushavets uppenbarelse av oändligheten och evigheten överför den evige Fadern odödlighetsupplevelsen och det kosmiska medvetandet till sin hemkomme*

son. *I ljushavets strålföde känner den hemkomne gudasonen sin allsmåttige Faders ande och tanke överskygga sig i visioner och tal.*” Bland många andra vändningar från Gudomens tal till gudasonen kan nämnas: *”... uppenbarade Gud vidare sitt vetande, sin allmakt och ändliga kärlek för sin älskade son i de följande orden och visionerna ...”.*

När Martinus riktar sitt medvetande mot ett bestämt mentalt område, begrepp eller problem då ”ser” han i form av en inre syn, hur de andliga lagarna fungerar på ifrågavarande område. Facit står livs levande framför honom med obegränsad detaljeringsgrad. Han har sagt att han ser det ännu tydligare än han ser stolarna i den lokal han fysiskt befinner sig i. Facit kan därför ”inte kullkastas”. Han förnimmer de kosmiska facit som eviga realiteter i form av kosmisk ”syn”, som han därefter med sina eminenta pedagogiska förmågor försöker göra begripliga för oss. Han uttalar om detta, att han ”klår det andliga språket” och han upprepar de viktigaste tingen så ofta att missförstånd är nästan omöjliga. På otaliga ställen jämför han de kosmiska principerna och lagarna med enkla förhållanden som vi människor känner från vår vardag. Han belyser de enskilda ämnena från flera olika synvinklar, tills han har gjort det så gott han förmår och där han då ofta slutar med att konstatera, att det nu för den utvecklade forskaren ”är solklart”, ”lätt att inse”, ”ett orubbligt faktum” osv – uttryck som ofta får läsaren att inse att den föregående texten måste studeras ytterligare. Martinus kallar själv sitt verk för en pedagogisk bok, och han har sagt om läsarna att ”när de har läst den en gång, har de kanske läst den sju gånger. De viktiga sakerna kommer igen”. Om sin pedagogiska uppgift har han också uttalat att det är som att förklara färger för en färgblind person.

Om *Livets Bog* som ett resultat av hans egen syn skriver Martinus: *”Då ’Livets Bog’ kommer till uteslutande i kraft av mitt eget direkta seende, min egen direkta förnimmelse av livet självt och således inte i något som helst avseende är en avskrift, ett plagiat eller en kopiering av något annat väsens seende eller upplevelser och därför inte heller till någon del är baserad på ’Bibeln’ eller andra heliga böcker, så har inga av de citat från Bibeln, som stundom förekommer här i mitt huvudarbete, tagits med för att underbygga själva ’Livets Bog’, vilken orubbligt existerar i kraft av sin egen identitet såsom ett resultat av direkt upplevelse ...”.*(29)

Om sina förmågor som ”förkunnare” skriver Martinus också: *”Jag såg, att jag var ett odödligt väsen ...”.* – *”Jag såg att världsalltet utgjorde ett enda stort, levande väsen ...”.* – *”Jag såg lysande och strålande världar med oanade mänskligheter ...”.* – *”Men jag såg också världar av vida lägre natur ...”.* – *”Vidare såg jag att mörkret eller det s. k. ’onda’ i verkligheten är ...”.* Och han fortsätter: *”Vart jag än riktade min blick i ’mörkret’ blev det ljus. – Jag hade blivit min egen ljuskälla. Det kosmiska elddop jag hade genomgått, och vars närmare analys jag inte här skall gå in på, hade alltså kvarlämnat det resultatet att det hos mig uppstått helt nya fattningsgävor eller egenskaper som satte mig i stånd att – inte glimtvis utan i ett tillstånd av permanent vaket dagsmedvetande – skåda alla de bakom den fysiska världen existerande bärande, andliga krafterna, osynliga orsakerna, eviga världs lagarna, grundenergierna och grundprinciperna. Tillvarons mysterium var sålunda inte längre något mysterium för mig. Jag hade blivit medveten i världsalltets liv och invigd i ’den gudomliga skaparprincipen’.”*(22)

Martinus förklarar alltså sina kosmiska syner för oss – det han upplever dagsmedvetet med sin kosmiska sin-

nesuppsättning – med uttryck som ”jag såg” och ”jag hörde”. Han är därför i absolut mening en ”förkunnare” – ett väsen med kosmisk klarsyn. Om denna sinnesutrustning skriver han inledningsvis i ”Efterskrift” till *Livets Bog*: ”*Helige Fader! – Du är den ende! Jag tackar och prisar dig för att du har givit mig de sinnen som sätter mig i stånd att höra, fatta och förstå alla naturens eller livets manifestationer såsom varande ett med din allsmåktiga röst eller stämma och låter mig medvetet få uppleva och förstå denna din personliga, mot mig riktade faderliga röst, vägledning och välsignelse. – Tack för att du har givit mig förmåga att fröjdas åt denna din himmelska stämmas mäktiga musik och tal.*”

Om sitt sätt att förnimma på har Martinus också skrivit: ”*Jag lever i en annan värld än den som är synlig. Jag ser med en kosmisk syn. Det är inte en klärvoajant syn, utan en öppen syn, varigenom jag ser hela världen. Genom att få lösningarna genom intuitionen och bearbeta dem med intelligensen kommer man till det fullkomliga tänkandet.*” – Och vidare: ”*Genom utvecklingen av denna form för tänkande och moral kommer man att se lika levande in i den andliga världen som i den fysiska världen. Det har hos mig blivit C-kunskap att vara i kontakt med livets lagar, och jag har förmåga att vara det. Sedan intuitionen genomströmmat mitt medvetande, använder jag mycket lång tid till att symbolisera och utarbeta i text vad jag under en enda bråkdels sekund upplevat. Intuitionsupplevelsen ger inte uträkningar, men facit som jag måste använda min intelligens till att reda ut i detaljer.*”(30)

Vid många tillfällen har Martinus tillkännagett att han har en outtömlig kunskap, och att han aldrig har upplevt någon gräns för sin syn- och analyseringsförmåga. Han har uttalat att han alltid har sin intuitionsförmåga

till förfogande, och så fort han sätter sig vid arbetsbordet eller stiger upp i talarstolen, eller besvarar frågor för en större grupp människor, träder hans kosmiska medvetande i funktion. Han har då kraft i långa banor, och han uttalar sig då med total myndighet och auktoritet. Vad han då skriver eller säger är kosmiska sanningar. Han är då suverän. Det kosmiska medvetandet behöver ingen hjälp. Det kan inte göra fel. Och Martinus har valt att tillkännage att han har haft kosmiskt medvetande i flera liv. Han har inte på något sätt fått någon form av diktat, hjälp eller godkännande från andra väsen. (107) Därmed säkras originaliteten av hans verk.

Det är svårt för oss att fatta vad det vill säga att ha kosmiskt medvetande. Om människans tillstånd efter den kosmiska födelsen skriver Martinus i ett kapitel med rubriken: ”*Livets högsta paradis*” så här: ”*De kan inte längre göra fel. De är fullärdade i livets skola.*” – Och han fortsätter: ”*Tack vare sin kulminerande kunskap och förmåga till kärleksskapande utgör de nu tillsammans med likasinnade väsen Gudomens skapande och kärleksutvecklande medvetandeorgan.*” Vidare skriver han: ”*Då han är identisk med evigheten, blir på hans viljas bud den förflutna tiden och framtiden till nutid. Han färdas genom solars kulminerande eld såväl som genom planeters bottenfrusna hav eller isregioner. Till följd av sin kosmiska suveränitet och särskilda materiestans är han opåverkad av allt tids- och rumsdimensionellt. På samma sätt färdas han lika obehindrat genom atomvärldarnas mest förtätade områden som genom världsalltets tomrum. Då han är oberoende av storlekar, färdas han lika obehindrat i makrokosmiska och mikrokosmiska världar som i sin egen mellankosmiska hemortszon. Tusentals kilometer upplever han med samma lätthet som en enda meter, och en meter*

som tusentals kilometer. Därför blir för denne gudason – som är ett med Fadern – en dag som tusen år, och tusen år som en dag.” (24)

Som tidigare anförts har Martinus uttalat att den verkliga sanningen är detsamma som den heliga kunskapen om livets tal, dvs den kosmiskt medvetnes upplevelse av omgivningen, av naturen, av medväsendena, av universum, av Gudomen. Detta ”livets tal” är i själva verket Gudomens hänvändelse till det enskilda levande väsendet. Exempelvis skriver Martinus: ”Guds ord är inte blott några meningar från Bibeln eller andra heliga böcker. Guds ord är själva det levande livet. Gud talar genom de levande väsendena, vilka är Hans organ. Hur skulle Han annars tala?” Om det stora flertalet människor skriver han: ”De ser därför inte att livet i och omkring dem är Guds hänvändelse till dem. De kan endast betrakta dessa händelser och handlingar som människoverk och förstår alls inte det gudomliga tal, som genom detta människoverk är riktat till dem.” (31)

I en målande beskrivning av Gudomens olika former av tal skriver Martinus, att det är en ”visdom, som väller fram överallt. Gud talar till människorna genom allting ...”. Hans tal ”är allt som över huvud taget kan förnimmas, tänkas och upplevas.” (49)

För att belysa vad det kosmiska medvetandet ”hör”, ska här också återges vad Martinus har uttalat i ett föredrag med titeln: ”Vad är livet?” Här säger han om sig själv: ”Jag talar med Gudomen som en man med sin nästa, och det har blivit min uppgift att visa andra människor den väg de kan gå för att komma till en verklig förståelse av det som de upplever.” (36) Om detta förhållande uttalar Martinus dessutom: ”Himmelriket är inuti eder, har det blivit sagt. Himmelriket är just synen av universums och himlakropparnas liv och mening bakom alla de yttre fysiska

manifestationerna. Det är detsamma som att verkligen tala med Gud, såsom en man talar med sin nästa. Det är detsamma som att vara 'ett med Fadern.'” (39)

7d – Har Tredje testamentet ”förkunnat de kommande tingen” för oss?

Om man ser på innehållet av *Tredje testamentet* är det uppenbart att Martinus har berättat om ”de kommande tingen”, dvs de kommande tillstånden, den kommande utvecklingen. Han har i sitt verk berättat för oss om utvecklingen från jordmänniska till riktig människa, om förhållandena i det kommande ”internationella världsriket” (25), om den fortsatta utvecklingen genom de andli-

© Martinus Idealfond 1963

Reg. 14

Symbol 14. ”De kosmiska spiralkretsloppen 1”

Som exempel på de många symboler, där Martinus berättar för oss om de kommande tingen, ses här den symbol där han berättar om utvecklingen fram till det riktiga människoriket, om utvecklingen genom de andliga världarna i samma spiral, och den fortsatta utvecklingen genom högre och högre spiraler.

(Se Den eviga världsbilden 1, avsnitt 14)

© Martinus Idealfond 1964

Reg. 26

Symbol 26. "Det kommande fullkomliga människoriket"

Som exempel på de många symboler, där Martinus berättar för oss om de kommande tingens ses här den symbol där han berättar om världens förenade stater.

(Se Den eviga världsbilden 2, avsnitt 26)

ga världarna (visdomsriket, den gudomliga världen, salighetsriket), samt till och med även om utvecklingen vidare genom högre och högre spiralers fysiska och andliga zoner. Betraktar man Martinus symboler måste man intyga att han i de flesta av dem i allra högsta grad har berättat för oss om "de kommande tingens". Att hans samlade verk handlar om den eviga utvecklingen och alltså också om "de föregående tingens", gör hans förkunnelse om "de kommande tingens" ännu mer logisk och förståelig.

8 – "Han skall förhärliga mig; ty han skall taga av mitt och förkunna det för eder" (Joh 16:14)

8a – Förhärligar Tredje testamentet Jesus?

I Martinus barndom var Jesus hans största ideal och rättesnöre. I alla tvevelsmål ställde han alltid frågan så här: "Vad skulle Jesus göra i ifrågasvarande situation?" – och svaret kom alltid prompt. Under loppet av blott bråkdelar av sekunder visste han hur Jesus skulle handla. Sent i sitt jordeliv gav Martinus uttryck för att människor

framöver också kommer att ha den möjligheten, att de i tveksamma spörsmål kan fokusera på vad han skulle göra. Vi kan alltså framöver också ställa frågan så här: "Vad skulle Martinus göra i ifrågasvarande situation?"

När Martinus genomgick den stora födelsen upplevde han att en levande kristusgestalt gick in i hans organism, där den blev stående och där den sedan stannade kvar och har varit lysande genom hela hans jordeliv.(4) För Martinus var detta förhållande uttryck för att han skulle förkunna kristusmedvetandet för människorna. Bland hans många förhärligande utsagor om Jesus kan vi här bara nämna ett urval.

Om Jesu bergspredikan skriver Martinus på många ställen vackert och inträngande, till exempel: "Det var ett tal till hela världen, till hela mänskligheten. Det var en hälsning från Gud till kommande årtusendens generationer."(33)

Om förhållandet mellan sin och Jesu mission skriver Martinus: "Och vi har sett hur våra analyser och beskrivningar till hundra procent är en fortsättning i Jesu mentala fotspår och innebär den orubbliga förlängningen och utvidg-

Bertel Thorvaldsens Kristus-staty

I hela sitt liv har Martinus i sina muntliga och skriftliga utsagor förhärligat Jesus. Vid Martinus "vita elddop" (26) upplevde han att en Kristusliknande gestalt gick in i hans kropp, där gestalten stod resten av hans jordeliv.

Statyn finns i Thorvaldsens Museum som gipsoriginal (år 1821) och som marmorkopia bland annat "Vor Frue Kirke" (Köpenhamns domkyrka). Dessa båda exemplar är 345 cm höga.

ningen av världsåterlösarens kosmiska klarsyn, vilken han inte kunde delge sin samtid utan måste förlägga till senare tider. Vi har rättfärdiggjort en gudomlig budbärare och för den utvecklade forskaren stadfäst hans budskap som vetenskap och visat det vara identiskt med vårt eget dagliga livs fakta" (17), jfr (29). Martinus skriver dessutom: "Genom att på så sätt rättfärdiga Jesu 'kosmiska medvetande' och fullkomliga uppträdande för 'dem som kan mottaga det' eller för dem 'som har öron att höra med' och därigenom befria uttalandena från den dunkelhet och vidskepelse som århundradens förstening av formler och liknelser åstadkommit, har vi här varit med om att uppenbara att hans

uttalanden och hans uppträdande är identiska med den verklighet eller vetenskap som 'Livets Bog' har till uppgift att manifesteras, och att denna bok sålunda i sig själv är en planerlig fortsättning av uttolkningen av denna livets högsta kunskap ...". (29) – I överensstämmelse med nämnda citat har Martinus skrivit att hans mission är att visa "Jesu förkunnelse befriat från alla okunnighetens, övertrons, naivitetens och intoleransens tusenåriga falska uttolkningar och mörkläggnings". (37) Om detta har Martinus också sagt att analyserna, som är det största arbetet i världen, är "en fortsättning av Jesu arbete".

Som andra exempel på förhärligande utsagor om Jesus kan nämnas: "den store Nasaréén". (32) – "Han var inkarnationen av det allra högsta ljuset i världen. Andligt eller kosmiskt sett var han av den högsta storheten eller av en ljusets rangklass, som inte kan överträffas av någon som helst." – "... världens största människa, Kristus eller 'människan som Guds avbild, honom lik'...". – "...en furste av allra högsta rang." (45)

Inte minst genom hela boken Påsk, som har underrubriken "Världsåterlösaren och mänskligheten" och som handlar om Jesu lidandeshistoria, har Martinus förhärligat Jesus på ett innerligt och rörande sätt. Exempelvis skriver Martinus: "Jesus av Nasaret blev alltså den världsåterlösare som skulle få lov att bli jordens störste utövare av den heliga anden i rent fysiskt handlingssätt". – Sådana väsen "föds därför med vissa avpassade mellanrum på det fysiska planet, blir inkarnerade i jordisk materia. Av dessa väsen var Jesus av Nasaret alltså den som kom att visa det gudomliga eller kosmiska medvetandet i dess högsta eller mest långtgående praktiska, fysiska uttrycksform. Han blev det mest strålande eller lysande uttrycket för det sätt att vara som så obetingat är 'världens frälsning.'" – "Vi

Bertel Thorvaldsens Kristus-staty i Martinus lägenhet

Martinus har haft en minikopia av Bertel Thorvaldsens Kristus-staty stående i en fönsternisch vid trappan till hans lägenhet. Kristus-statyn verkar vara modell för Kristus-figuren i symbol 23: "Den färdiga människan som Guds avbild, honom lik".

skall, utan hänsyn till vad 'som står skrivet', placera Jesu odödliga ord i deras rätta sammanhang, nämligen mitt i kulminationen av de mörka tillstånd och lidanden för vilka de skulle vara läkemedel, och därigenom ge dem deras rätta relief, deras rätta ljusvärde". – "Och i fullständig kontakt med denna analys skall vi nu övergå till att följa Guds utsände genom kulminationen av det lidande, där de odödliga ord och likaså odödliga handlingar blev till, som gjorde honom till en gudomsmodell för mänsklighetens omskapelse från djur till människa." – "Huvudpersonen i den stora ceremonin, världens störste överstepräst...". – Lidandena var "för Jesu vidkommande inte något resultat av hans tidigare liv, eftersom han i dessa redan för länge sedan hade nått fram till fullkomligheten. När han därför kom att lida var det av egen fri vilja. Han tillhörde ett högre plan. Hans rike var ju inte av denna världen. Han var

© Martinus Idealfond 1964

Reg. 23

Symbol 23. "Den färdiga människan som Guds avbild, honom lik"

Det mest iögonenfallande uttryck för Martinus förhållande av Jesus ser vi på framsidan av alla böcker som på omslaget visar symbolen: "Den färdiga människan som Guds avbild, honom lik". Här ser vi ett kristusväsen, alltså ett väsen med Jesu fullkomlighet, till utseendet mycket likt Thorvaldsens Kristus-staty, stråla emot oss varje gång vi håller i någon av dessa böcker.

alltså en missionär från en högre värld, från en sådan medvetenhetszon som han just skulle demonstrera på jorden. Och det var i kraft av detta som han kunde bibehålla sitt högtstående gudomliga förhållningssätt mitt i sina lidanden, mitt i sin oskuld..." (38)

Det mest iögonenfallande uttrycket för Martinus förhållande av Jesus ser vi på framsidan av alla de böcker som på omslaget visar symbolen: "Den färdiga människan som Guds avbild, honom lik". Här ser vi ett kristusväsen, alltså ett väsen med Jesu fullkomlighet, med ett utseende mycket likt Thorvald-

sens Kristusstaty, stråla emot oss varje gång vi tar en av dessa böcker i handen. Denna kristusfigur tonade fram för Martinus blick mellan de två stora ödesbågarna, medan han arbetade med utarbetandet av symbolen.

Från symbolbeskrivningen kan citeras: *"Mitt i den stora triangeln, som symboliserar Gudomen och varifrån strålglorian utgår, ser vi ett kristusliknande väsen. Detta väsen är den färdiga människan som Guds avbild, honom lik. Det är ett sådant väsen som är ett med Gud och därför är 'vägen, sanningen och livet'. Det är ett sådant väsen som utgör den allra högsta rangen bland världsåterlösare eller Guds primära redskap eller organ för skapande av planetbefolkningarnas världskulturer och moralbildningar samt för Guds fortsatta skapande av dessa befolkningar till människor som Guds avbild, honom lika."*(40)

Sammanfattningsvis kan man konkludera att Martinus i ett och allt uttalat sig om Jesus på ett förhållande sätt. Han preciserar överallt och oförbehållsamt att Jesus har haft fullt kosmiskt medvetande, och att hans utsaga och sätt att vara entydigt har visat att hans mission var, att vara en ljusets världsåterlösare. Om sitt omnämnande av Jesus har Martinus direkt sagt att "det kan inte låta sig göras att skriva om Jesus och det gudomliga på ett högre sätt".

9 – "Allt, vad Fadern har, det är mitt; därför sade jag att han skall taga av mitt och förkunna det för eder." (Joh 16:15)

9a – Har såväl Jesus som Martinus full insikt i Guds väsen?

Martinus har på otaliga ställen tillkännagett att han själv såväl som Jesus har full insikt i Guds väsen, varför det

för dem båda gäller att de är "ett med vägen, sanningen och livet" (Joh 14:6), och att de båda med orden "Jag och Fadern, är ett" (Joh 10:30) har kunnat tillkännage att de är ett med Gud.

Martinus har muntligen uttryckt det på bland annat följande sätt: "Jag har sagt många gånger att 'jag och Fadern, vi är ett'. Och det har jag, därför att jag är ett med de gudomliga analyserna. Det betyder inte att jag är herre över världen. Det är inte det. Men jag är ett med Gud i kunskapen om tingen".

9b – Har Martinus i Tredje testamentet tagit av Jesu utsaga och förkunnat den för oss?

Som avslutning på såväl detta delämne (Joh 16:15, st 9) som förra delämnet (Joh 16:14, st 8) ska anföras, att det redan i tidigare avsnitt (Joh 14:26, st 4c) har redogjorts för att Martinus har "tagit av" Jesu utsagor och förklarat dem för oss.

**10 – "och jag skall bedja Fadern, och han skall giva eder en annan Hjälpare, som för alltid skall vara hos eder: (Joh 14:16)
– sanningens Ande, som världen icke kan taga emot, ty hon ser honom icke och känner honom icke. Men I känna honom, ty han bor hos eder och skall vara i eder." (Joh 14:17)**

10a – Ser världen inte Tredje testamentet som "sanningens ande"?

Den första av ovan nämnda bibelverser (Joh 14:16) har kommenterats i artikelns början (st 3a). Den därefter följande bibelversen (Joh 14:17) är en naturlig för att kunna konstatera att varken Jesus eller Martinus var av offentligheten erkända som världsåterlö-

sare medan de levde – och ingen av dem ville ha det annorlunda. Tvärtom, de ville båda ha gått över till det andliga planet, innan en större offentlighet blev klar över deras gudomliga identitet.

Även om Jesus blev hyllad av många vid sitt intåg i Jerusalem på söndagen var han inte allmänt erkänd. Det framgår ju tydligt av att makthavarna korsfäste honom, och folkskaran ville låta mördaren Barabbas gå fri i stället för Jesus (till exempel Luk 23:13-25).

Jesus uppenbarade först vid en sen tidpunkt av sitt liv sin sanna identitet för lärjungarna (till exempel Joh 13:13 och Mar 8:29 ff) (jfr Joh 4:25 f), och han ålade dem samtidigt strängt att inte berätta för omvärlden om detta (till exempel Matt 16:20 och Mar 8:30). När han blev klar över att korsfästelsens stund var nära, och att hans mission därför stod omedelbart inför sin fullbordan (till exempel Joh 17:1-4), beslutade han att avslöja sin sanna identitet genom att på söndagen rida in i Jerusalem på ett åsnefö (Matt 21:1 ff) (Luk 19:28 ff) (Joh 12:12 ff). Martinus har sagt att Jesus egentligen var emot

Jesu intåg i Jerusalem på söndagen
Genom att rida in i Jerusalem på ett åsnefö på söndagen avslöjade Jesus sin sanna identitet som den utlovade messias (109). Denna freskmålning har utförts av Joakim Skovgaard i Viborg Domkirke.

”I sanningens intresse är jag nödsakad att berätta, att 'jag och Fadern är ett', och att mitt upplysningsarbete beror på en 'överskygning av den helige ande'.”

”Kring min tolkning av livets stora analyser”,
Kosmos 1934, nr 11, s 170

detta bruk av ett åsnefö, och att han uteslutande gjorde detta för att därmed tillkännage, att han var den messias som det hade förkunnats om i Gamla testamentet (Sak 9:9).

Inte heller Martinus var allmänt erkänd av sin samtid. Livet igenom eftersträvade han att undgå uppmärksamhet omkring sin person, jfr (27, 37). Men han hade från första stund känt sig förpliktigad att ge klart uttryck för vad hans bakgrund och mission var. Redan i de allra första årgångarna av *Kosmos* tillkännagav han otvetydigt att *Livets Bog* var ett resultat av att han hade blivit överskyggad av ”hjälparen, den helige ande” (20, 48), jfr (27). Att hans samlade verk är identiskt med ”Hjälparen, den helige Ande” har han senast tillkännagett skriftligt i sina efterlämnade manuskript.(3, 50)

Då Martinus blev klar över att hans fysiska bortgång var förestående, sade han: ”att Gud nu har den planen, att jag kan försvinna”. Att hans mission därför stod omedelbart inför sin fullbordan, markerade han genom att klart, entydigt och kraftfullt tillkännage att han nu hade fullständig myndighet att berätta att hans samlade verk var den av Jesus utlovade ”Hjälparen, den

”Jag känner mig inte bara berättigad, utan också förpliktigad att just upplysa om denna min egen upplevelseförmågas identitet med den helige ande ...”.

”Kring min tolkning av livets stora analyser”,
Kosmos 1934, nr 11, s 171

”Att det är just i kraft av den helige ande, som mitt upplysningsarbete skapas, kan kännas igen på att mina analyser inte på något som helst område har annat facit än kärleken”.

Kring min tolkning av livets stora analyser, *Kosmos* 1934, nr 11, s 171

helige Ande”.(44) – ”Jag känner, att jag nu skall säga det rent ut, vad det är”, sade han. Detta tillkännagivande tog sig i praktiken uttryck i att han då fann tiden inne att låta *Livets Bog 1* komma ut på offentligt förlag med samlingstiteln *Tredje Testamentet*. Det var viktigt för honom med denna manifestation, att säkra att det inte senare skulle kun-

”Här vill jag gärna poängtera, att det väsentliga inte är, om jag är den eller den, om jag kan det eller det. Vad som däremot är det avgörande i mitt framträdande, är att få påvisat, att *en manifestation av den helige Ande*, alltså en sådan tilldragelse som man i bibeln kallar en ’uppenbarelse’, har ägt rum inom min fullt vakna dagsmedvetna upplevelseförmågas räckvidd. Att få någon att ’tro’ på denna uppenbarelse är inte det centrala i min strävan. Däremot har det uteslutande blivit min uppgift att påvisa, att denna uppenbarelse eller manifestation av ’den helige Ande’ inte är något mirakulöst, inte behöver vara något mysterium, utan är en absolut nykter, klar och tydlig realitet, som på sitt sätt kan göras till föremål för analysering, göras fattbar för förståndet, liksom vilken annan realistisk företeelse som helst, varav vårt dagliga liv eljest består. Jag eftersträvar därför endast att åt mina medmänniskor skapa en grund för uppnående av vetande inom de fält, där de förr måst nöja sig med att tro och därför måst bygga sitt livsfundament på andras berättelser.”

Kring min missions födelse, kap 10 (1942) (från *Kosmos* 1936, nr 4, s 53f)

na uppstå tvivel om sambanden mellan hans och Jesu mission. Han sade bland annat att: ”det får inte kunna göras till vad som helst”. – ”Jag har känt att jag skulle säga till, innan jag lämnar denna värld”. – ”När mitt verk är färdigt, så är jag inte på detta plan”.(44) – *Livets Bog 1* med samlingstiteln *Tredje Testamentet* kom ut på Borgens Forlag 24 november 1981, alltså mer än åtta månader efter Martinus bortgång (8 mars 1981).

Att Martinus förnam att hans bortgång var förestående, framgår också av att han våren 1980 tillkännagav att hans förestående öppningsföredrag i Martinus Center och hans föredrag vid firandet av hans födelsedag på 90-årsdagen samma år skulle vara hans två sista former av offentligt framträdande. Dessa två föredrag kan man därför gott beteckna som ett slags avskedstal från hans sida.(41, 42)

11 – ”Dock säger jag eder sanningen: Det är nyttigt för eder att jag går bort, ty om jag icke ginge bort, så komme icke Hjälparen till eder; men då jag nu går bort, skall jag sända honom till eder. (Joh 16:7) – Och när han kommer, skall han låta världen få veta sanningen i fråga om synd och rättfärdighet och dom.” (Joh 16:8)

11a – Är Jesu bortgång en förutsättning för skapandet av *Tredje testamentet*?

Dessa två bibelverser har Martinus kommenterat med följande utsaga om Jesus Kristus: ”Ja, han säger t. o. m. att det är nyttigt att han går bort, ty om han inte går bort så skall denne hjälpare, denne helige ande, inte komma. Och då kommer ju människorna inte att kunna bli övertygade om synd, om rättfärdighet och om dom. Det förhär-

ligande av Kristus, vilket vill säga den dokumentation av världsåterlösarens 'kosmiska medvetande' eller genomströmning av denna ande, som var fundamentet för hans ord och väsen, måste då likaledes för evigt fortsätta med att blott vara en myt, en sägen, en övertro för allt folket."(11) Dessa meningar är uttryck för att om Jesus inte hade blivit korsfäst, skulle det inte kunna bli ett tredje testamente som förhärligade hans ord och sätt att vara.

Såväl Jesus som Martinus är kristusväsen, väsen med kristusmedvetande. Martinus har sagt att de båda har anmält sig frivilligt för att sätta igång den nya världskulturen för mänskligheten. De har båda, innan deras inkarnation på jordklotet, varit fullt förtrogna med de kosmiska analyserna och facit och med vad deras uppgift var för sig skulle vara, och när deras uppgift skulle vara fullbordad. Martinus var till och med insatt i sin mission av Jesus. Deras gemensamma mission var redan på Jesu tid planlagd och avtalad. Jesus var således mycket väl på det klara med att hans uppgift var att skapa inledningen till den nya världskulturen, och att Martinus uppgift skulle bli att skapa fortsättningen, fullbordan och fullkomliggörandet.

Jesu mission var att inleda den nya världskulturen genom att i tal och gärning vara en modell för hur den fullkomliga människans sätt att vara är. Denna invigning av den nya världskulturen kulminerade med hans korsfästelse – och de odödliga orden: "Fader, förlåt dem; ty de veta icke, vad de göra" (Luk 23:34) och "Det är fullbordat" (Joh 19:30). Om korsfästelsen har Martinus sagt att det var en händelse, som utlöste en "gudomlig fest" på det andliga planet – en fest som många kristusväsen deltog i.

Martinus har dessutom sagt att han själv kan tåla mycket lidande, och

att han hellre vill låta sig korsfästas än svika sitt ord. Men hans mission var inte att låta sig korsfästas. Gud hade en annan plan med honom.(3, 44) Martinus mission var att fullkomliggöra Jesu världsåterlösning genom att förklara den andliga världens struktur och lagar, de kosmiska facit i form av logiska analyser, som är förståeliga för framtidens mänsklighet – en mänsklighet som är präglad av högt utvecklade humanitet och nästakärleksförmåga. Om denna mission har Martinus uttalat att han i en tidigare tillvaro programmerats för att utföra den.(44) Han har inte bara upplevt det som en plikt (43) utan också som ett privilegium, att han har fått lov att vara den som skulle transformera den heliga kunskapen till jordmänniskorna. I "Efterskrift" till *Livets Bog* tackar Martinus Gud på många olika sätt, bland annat med orden: "Käre Fader! – Förutom att jag tackar dig för att du sålunda låter mig vara inlemmad i din stämma, tackar jag dig också för att du låtit mig komma till en sådan himlakropp eller värld, att allt vad du givit mig i andens form, här för denna värld är identiskt med en idealism i vardande. Du låter således mina manifestationer vara identiska med idealen för kommande världar."

Beträffande Martinus tidigare tillvaro kan upplysas att han alltid har svarat mer eller mindre undvikande, när han har blivit tillfrågad om vem han egentligen är, och varifrån i universum han kommer. Han har undvikande kunnat svara att han inte får koncentrera sitt kosmiska medvetande på sin egen person. Vad han har varit i tidigare liv intresserade honom därför inte. Ett mer direkt svar är efter vad som påstås: "Det får jag inte säga!"

I och med åstadkommandet av *Tredje testamentet* har grundvalen lagts för framtidens Bibel. Det blir en samlad helhet i kraft av släktskapet mellan

de tre testamentena, och därmed är det fullbordat. Dess viktigaste del blir *Tredje testamentet*, grundvalen för den kommande världskulturen.

11b – Bevisar *Tredje testamentet* för världen om synd, rättvisa och dom?

Denna fråga kan uppfattas som en fråga om hur långt *Tredje testamentet* på intellektuellt sätt förklarar sanningen om synd, rättfärdighet och dom för oss – alltså sanningen om ödesskapandet. Svaret måste sägas vara bekräftande, i det Martinus på otaliga ställen i såväl text som symboler har gett oss en andligvetenskaplig förklaring av ödesslagens mekanismer.

12 – *Tredje testamentet* är ”Hjälparen, den helige Ande”

Martinus förklarar på talrika ställen i sina verk att den helige Ande är helig kunskap, heligt medvetande, heliga tankar, den absoluta sanningen, alltså Guds medvetande. Han förklarar samtidigt för oss att han har förmåga att uppleva denna Guds helige ande, och att hans mission har varit att redogöra för den på ett intellektuellt sätt.

På åtskilliga ställen i sina verk har Martinus kommenterat löftet om ”Hjälparen, den helige Ande”, och han har klart tillkännagett att hans samlade verk *Tredje testamentet* är uttryck för ”Kristi återkomst”. Detta är detsamma som att *Tredje testamentet är den utlovade ”Hjälparen, den helige Ande”*, som Jesus talade om i sitt avskedstal till lärjungarna. Några veckor före sin bortgång upprepade Martinus den utsaga, som är kursiverat, med betoning på ordet ”är”.

I stället för titeln *Tredje testamentet*, som fastslår släktskapet med Nya testamentet och Gamla testamentet, kunde Martinus också ha gett sitt verk den överordnade titeln ”Hjälparen, den

Martinus sista skriftliga omnämnande av ”Hjälparen, den helige Ande”

Från ”Prolog: Tredje Testamentet – Hjälparen, den helige ande”

”Hjälparen, den helige ande’ är alltså i form av det härvarande *Tredje Testamentet* en fortsättning på Kristusförkunnelsen. Den är en fortsättning av förkunnelsen av det eviga ljuset från ’stjärnan i Betlehem’. I detta eviga ljus uppenbaras här för världen lösningen på livets största principer och därmed på kristendomens orubblighet som lyckans och salighetens livsfundament och världsalldets existensbasis.”

Den Intellektualiserade Kristendom, st 6

helige Ande”, men han tyckte att denna titel skulle låta märklig.

* * * * *

Genomgången av de enskilda orden och vändningarna i Johannesevangeliets löften om ”Hjälparen, den helige Ande” är genomförd med ”förnimmelse nedifrån” – dvs objektivt, rationellt och logiskt – för att komma fram till om de enskilda utsagorna av Jesus stämmer med *Tredje testamentet*.

Genomgången har visat att:

- ”Hjälparen, den helige Ande” inte är en person (Joh 14:26, st 2b) och (Joh 14:16, st 3a)
- ”Hjälparen, den helige Ande” är en helig bok med kosmiska analyser (Joh 14:16, st 3a)

Genomgången har vidare visat att *Tredje testamentet*

- kommer att vara hos människorna för alltid (Joh 14:16, st 3a)
- är sänd till människorna av Fadern (Joh 14:26, st 4a) och (Joh 15:26, st 5a)
- lär människorna alla ting (Joh 14:26, st 4b)

Martinus samlade verk är "Hjälparen, den helige Ande".

- påminner människorna om allt vad Jesus har sagt (Joh 14:26, st 4c)
- vittnar om Jesus (Joh 15:26, st 5b) och (Joh 16:14, st 8a)
- redogör för det "mycket", som människorna inte kunde förstå på Jesu tid (Joh 16:12, st 6a)
- vägleder människorna till hela sanningen (Joh 16:13, st 7a)
- talar icke av sig själv (Joh 16:13, st 7b-c)
- har bibringats människorna av en "förkunnare" – en person med kosmisk klarsyn (Joh 16:13, st 7b-c)
- förkunnar för människorna om "vad komma skall" (Joh 16:13, st 7d)
- förhärliigar Jesus (Joh 16:14, st 8a)
- är liksom Jesu utsaga, sätt att vara och gärning uttryck för full insikt i världsalltets struktur och Guds väsen (Joh 16:15, st 9a)
- har bibringats människorna av ett gudomligt sändebud, som liksom Jesus ville undgå persondyrkan och offentligt framhävande av sin mission innan dess fullbordan (Joh 14:17, st 10a)
- har som förutsättning att Jesu liv avslutades med hans korsfästelse (Joh 16:7, st 11a)

Som konklusion av denna genomgång kommer jag fram till den helt klara och entydiga uppfattningen att alla utsagor om "Hjälparen, den helige Ande" i Johannesevangeliets återgivning av Jesu avskedstal till lärjungarna stämmer med Martinus livsverk: *Tredje testamentet*. Detta livsverk måste därför vara identiskt med "Hjälparen, den

helige Ande"! Som Martinus själv sade: "Vad skulle det annars vara?"

13 – Litteraturhänvisningar och fotnoter

13a – Använda Martinuskällor (fotnot 2)

- 1) *Livets Bog 1*, st 217–220
- 2) *Artikelsamling 1*, st 9.4
- 3) *Den Intellektualiserade Kristendom*, st 6
- 4) "Om mig själv, min mission och dess betydelse" nr 3/1991 *Kosmos*, s 43–53
- 5) "Guds ögon eller den goda synen" nr 5/2008, *Kosmos*, s 135 ff
- 6) Från Kosmos Feriekoloni, Från invigningen av föredragsalen, nr 5/1937 *Kosmos*, s 56 ff
- 7) *Livets Bog 7*, st 2659
- 8) *Livets Bog 5*, st 1849
- 9) *Den eviga världsbilden 1*, st 2.3
- 10) *Den eviga världsbilden 4*, symbol nr 43
- 11) *Mänskligheten och världsbilden*, bok nr 8, kap 54, (1967)
- 12) *Unaturlig träthet*, bok nr 16c, kap 4
- 13) *Pingstglans över livet*, bok 6b, kap 12
- 14) *Logik*, kap 39
- 15) Bibeln i Bibeln, *Artikelsamling 1*, nr 18
- 16) *Livets Bog 5*, st 1721, 1749
- 17) *Livets Bog 3*, st 879
- 18) *Livets Bog 7*, st 2659–61
- 19) *Vad är sanning?*, bok 3
- 20) Kring min tolkning av livets stora analys, *Artikelsamling 1*, nr 8, st 8.22–25 (från *Kosmos* 1934, nr 11)
- 21) *Livets Bog 7*, st 2660–61
- 22) *Livets Bog 1*, st 20–21
- 23) *Livets Bog 6*, st 2243
- 24) *Vägen till paradiset*, bok 25, kap 57
- 25) *Livets Bog 1*, kap 4
- 26) *Kring min missions födelse*, bok 4, kap 16–17 (1942)
- 27) *Kring min missions födelse*, bok 4, kap 9–12, 21 (1942)
- 28) *Livets Bog 6*, st 2087–2130, speciellt st 2088 och 2107
- 29) *Livets Bog 3*, st 926
- 30) "Tankens makt", nr 10/1989, *Kosmos*, s 187 ff, speciellt s 190
- 31) "Dödsbringande längtan", nr 8/2008, *Kosmos* s 230
- 32) *Livets Bog 3*, st 836
- 33) "En glimt från världsåterlösningen", *Årskosmos* (1963), s 3 ff

- 34) *Livets Bog 4*, st 1186
- 35) *Livets Bog 5*, st 1769
- 36) "Vad är livet?", nr 1/1988, *Kosmos*, s 5
- 37) *Den Intellektualiserede Kristendom*, st 5
- 38) *Påsk*, bok 2, kap 3, 5–6, 8
- 39) *Livets Bog 6*, st 2032
- 40) *Den eviga världsbilden 2*, st 23.7
- 41) "Öppningsföredrag i Martinus Center 22 juni 1980" (Martinus sista föredrag i Centret)
- 42) "Kristusprincipen", Martinus sista föredrag, nr 8/1991, *Kosmos*, s 143 ff
- 43) *Livets Bog 1*, st 7
- 44) "Kristi återkomst – hjälparens återkomst", nr 7/2008 *Kosmos*, s 195 ff
- 45) "Den gamla och den nya världskulturen", nr 6/2008 *Kosmos*, s 164
- 46) *Pingstglans över livet*, bok 6b, kap 3
- 47) *Pingstglans över livet*, bok 6b, kap 2
- 48) Tolkning av *Livets Bog*: "Företalet", *Artikelsamling 1*, st 7.15 f (från *Kosmos* 1933, nr 5, s 7f)
- 49) Till läsarna, *Artikelsamling 1*, st 3.1 (från *Kosmos* 1933)
- 50) *Den Intellektualiserede Kristendom*, st 8
- 51) "Flaggan hissas för första gången", *Kosmos* (1936), s 86–91

13b – Andra källor

- 101) Nya testamentet, Johannesevangeliet, kap 12–16 (auktoriserad utgåva 1907), jfr 106)
- 102) Blædel, N.G.: Udvidet Confirmations-Undervisning eller evangelisk-luthersk Kirkelære, (1876), s 44–46.
- 103) Bolvig, Axel; Den ny Billedbibel (2003), s 291
- 104) Ohrt, F.: Danmarks Trylleformler I,II (1917, 1921)
- 105) Grane, Leif: Den danske folkekirkes bekendelsesskrifter (1993)
- 106) Hvolby, Aage: "Martinus och Bibeln", nr 10-11-12/1973 *Kosmos*
- 107) Hvolby, Aage: "Epokgörande drag i Martinus världsbild", nr 10/1980 *Kosmos*, (senaste utgåvan: 2007)
- 108) Dahlby, Frithiof: Symboler i kirkens billedsprog (1985), s 11, 44 ff, 98 ff
- 109) Ågård, Erik og Johannes Aagaard: Bibelske Billedmeditationer (2001)

13c – Fotnoter

- 1) Johannesevangeliet är det mest djupsinniga av de fyra nytestamentliga evangelierna, som skrevs omkring år 100. Stora delar av det anses ha skrivits av Johannes Sebedaios, som tillhörde innekretsen av lärjungarna runt Jesus. Han var med vid "Jesu förklaringar på berget" (Matt 17:1 ff), och närvarade vid Jesu korsfästelse – och tog hand om Jesu moder, Maria, efter Jesu död. Johannes anses vara den lärjunge som är omnämnd som den "vilken Jesus älskade". (Joh 13:23; 19:26 f; 21:20 ff), jfr (16) Johannes dog ca år 100 och anses vara "den ende av apostlarna som dog en naturlig död." (108) Löftet om "Hjälparen, den helige Ande" är inte omnämnd i Matteus-, Markus- och Lukasevangeliet.
- 2) Martinuscitat, som härrör från en skriftlig källa, har återgetts kursivt.
- 3) På Martinus Institutets hemsida finns en länk till ett index till Martinus litteratur. Här kan man för varje enskild bok se vilka bibelverser Martinus har återgett i ifrågavarande bok. I det så kallade "huvudindex" finns en total översikt över vilka bibelverser Martinus har citerat.
- 4) Den apostoliska trosbekännelsen, den niceanska trosbekännelsen, den athanasianska trosbekännelsen och den augsburgska bekännelsen (105)

Översättning: Mona Rehn Ekeback

Lärjungen Johannes vid Jesu bröst (jfr Joh 21:20)

Källa: "Voces y rostros del Evangelio", Teatinos en Mexico, nr 32 (2006), (jfr www.teatino.com/mexico/imagenes/revista/anteriores/32)